

Præst for St. Knuds Sogn, hvor der er 23 000 Mennesker, og tillige for Beboerne af Graabroedre Hospital, ca. 100 Mennesker. Det var det rent juridiske ved Opslaget. Der stod intet i Opslaget om, at han skulde være Præst for nogle Mennesker i den øvrige Del af Odense Købstads Provsti, altsaa være en Slags Valgmændspræst. Jeg tillader mig at spørge: Er denne Opfattelse ikke rigtig?

For det andet: Da Ministeren saa paa Grundlag af Menighedsraadets Indstilling skulde kalde en Mand til Embedet, havde Ministeren ikke frit Valg i Henhold til Menighedsraadslovens § 37, 2det Stykke, idet der var 4 Præster ved Kirken. Ministeren er juridisk bundet til at følge § 37, 2det Stykke, hvor der staar, at Ministeren skal tage Hensyn til Mindretallet i Menighedsraadene. Jeg tillader mig at spørge: Er dette juridisk set ikke rigtigt? Jeg formoder, at den højtærede Kirkeminister i Henhold til sine tidligere Udtalelser dog maaske nok maa svare ja til disse to Spørgsmaal.

Saa kommer jeg til det tredje Spørgsmaal. Der er 3 kirkelige Mindretal ved Menigheden i St. Knuds Sogn, de 2, Kirkeligt Centrum og Grundtvigianerne, havde deres Præst, hvorimod Indre Mission ingen havde. Dette saa Menighedsraadet og gjorde Indstilling i Overensstemmelse dermed. Men her siger saa Ministeren, at der var 2 Mindretal at vælge imellem, da denne grundtvigske Præst tænkte paa at søge andet Embede, hvad han paa det Tidspunkt, den 28. September f. A., da Udnævnelser til St. Knuds Kirke fandt Sted, endnu ikke havde gjort. Jeg tillader mig derfor at spørge: Er denne Fortolkning ikke i Strid med § 37, 2det Stykke? Hvis nemlig denne Fortolkning juridisk set skal staa ved Magt, er § 37, 2det Stykke, ganske uden Værdi som Værn for de kirkelige Interesser. Ministeren kunde ud fra den Betragtning, han har gjort gældende her i Salen, med lige saa megen Ret have sagt, at der var 3 Mindretal i St. Knuds Menighed at vælge imellem, idet Ministeren meget vel kunde udtale, at han viste, at før eller senere vilde ogsaa de to andre Embeder blive ledige. Jeg er af den Mening, at Kirkeministeren efter Menighedsraadslovens § 37, 2det Stykke, er juridisk bundet til at tage Hensyn til det Mindretal i Menigheden, der paa det Tidspunkt, da Embedsbesættelsen finder Sted, ingen Præst har ved Kirken. Hvis den højtærede Minister kan faa denne sin Fortolkning om de flere Mindretal, der maa tages Hensyn til, godkendt for en juridisk Domstol, saa er § 37, 2det Stykke, kun en tom

Skueret og ganske uden Betydning for Mindretallene.

Med det samme jeg har Ordet vil jeg gerne i Anledning af den højtærede Kirkeministers Angreb paa „Kristeligt Dagblad“, da Sagen forrige Gang var til Behandling her i Tinget, sige, at efter min Mening har den højtærede Kirkeminister sikkert ikke gavnet sin Stilling ved dette Angreb. For det første maatte den højtærede Kirkeminister, hvis han havde villet være upartisk, ogsaa have angrebet mangfoldige andre Blade her i Landet, som har haft samme eller lignende Artikler om den Sag; men dernæst maa man ikke glemme, at meget store Dele af det danske Kirkefolk, hvis øverste Repræsentant Kirkeministeren er, føler sig i stærk Taknemlighedsgæld til „Kristeligt Dagblad“, der uden at se til højre eller venstre har kæmpet for denne Sag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Jeg ønsker gerne at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Henningsens Forsvar for den højtærede Ministers Stilling til Præstekaldelsen i Odense. Maa jeg for det første gøre opmærksom paa, at det var ingenlunde alene Indre Mission, der var med til denne Præsteindstilling. Det har for mig den allerstørste Betydning, at det netop var forskellige Fraktioner indenfor Menighedsraadet, der samledes om denne bestemte Mand, en Mand, der var kendt i Byen, havde gjort et stort Arbejde der og viste sig i Stand til at samle en stor Kreds indenfor Menigheden om sig; og at de saa samlet udtalte Ønsket om, at denne Mand maatte blive kaldet til at prædike i St. Knuds Kirke, som er det største Kirkerum, man har i Odense. Det har for mig den allerstørste Betydning, at saa store Dele af Menighedsraadsmedlemmerne, trods de forskellige Anskuelser, de ellers kan have, har samlet sig saa kraftigt om denne ene Mand og ønsket, at netop han maatte blive indsat i dette Embede. Det andet, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, er, at det, der her er sket, blandt Menighedsraadsmedlemmer rundt omkring i Landet, uanset om de hører til den ene eller anden kirkelige Retning, har skabt en Utryghed, og den lader sig ikke bortforklare, saaledes som det ærede Medlem Hr. Henningsen søgte at gøre. Her er ikke alene Tale om Mennesker fra Indre Missions Kreds, men